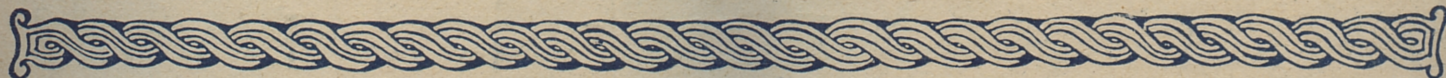
Poštarina plaćena u gotovom

USTAŠA

VIJESNIK HRVATSKOG USTAŠKOG OSLOBODILAČKOG POKRETA

GOD. XII. ZAGREB, 10 SVIBNJA 1942. BROJ 19

NA ULAZU U POVIJESNU ZGRADU HRVATSKOG SVEUČILIŠTA

DAN SVEUČILIŠTARACA U ZAGREBU
USTAŠE-SVEUČILIŠTARCI NA MARKOVOM TRGU

(Foto: Rajterić)

U GLAVNOM USTAŠKOM STANU CIJENA 2 KUNE

USTAŠA

VIJESNIK HRVATSKOG USTAŠKOG OSLOBODILAČKOG POKRETA

GOD. XII. ZAGREB, 10. SVIBNJA 1942. BROJ 19

Ustaška će Hrvatska s njima obračunati!

U nedavnoj se prošlosti uvriježilo mišljenje, da se nekog visokog državnog ili stranačkog dužnostnika ne može i ne smije ukloniti s njegove dužnosti, jer da bi to bila sramota za vladu ili stranku, budući da bi neprijatelji to izrabili riječima: »Eto, kakve ljude imaju u svojim redovima«. S takvim zlosretnim mislima izgleda, da su se bili počeli baviti i neki dužnostnici ustaške Hrvatske. Izgleda da su zbog toga i neki nastaše, slavosrbi, pokušavali u vršenju povjerene im dužnosti zasvirati u staru pokojnu žicu i zaboravili na to, da nije narod i država zbog njih, već da su oni tu zbog naroda i države. Povrh svega, oni su zaboravili da u Ustaškoj Hrvatskoj imade mnogo ustaša, to jest onih, koji će takvim nastaškim i slavosrpskim dužnostnicima, u koliko bi im se uspjelo negdje dogurati do »položaja«, biti za petama i da će paziti na njihove prste, bez obzira tko to bio, na kakvoj se dužnosti nalazio i koga on smatrao svojim »zaleđem«.

Mnogo je puta već rečeno, da se ustaše nisu borili zato, da u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj ostane sve po starom, pjevajući i pijući nad pobjedom i uspostavljenom državom. Rečeno je i to, da je Nezavisna Država Hrvatska država rada, reda, borbe, dužnosti i odgovornosti. U ovim smo stupcima neprestano upozoravali, da ustaška načela ne vrijede samo za ustaše, koji rade dan i noć i koji na raznim bojištima gube svoje zdravlje, prolijevaju svoju krv i gube svoje živote. Rekli smo, da ustaška načela vrijede i moraju vrijediti za svakog Hrvata, za svakog državljana ove države, a napose da vrijede za svakog dužnostnika, bio on na dužnosti u pokretu ili u državnoj ili u posebničkoj službi. Mnogi su shvatili, a neki i nisu. Stoga ih je ustaška ruka dostigla, kao što će dostići i svakoga u buduće.

*

Danas želimo ponovno, a možda i po posljednji put, upozoriti one rijedke pojedince, koji Ustašku Hrvatsku u ovim ozbiljnim i odlučnim danima smatraju kravom muzarom ili starom griješnicom, da ustaše nisu zaboravili na Poglavnikove riječi o bolnom odstranjenju onih nepozvanih bilo viših ili nižih dužnostnika, koji su se ogriješili o čast hrvatskoga naroda ili o probitke Nezavisne Države Hrvatske. Želimo ih upozoriti i na to, da se u ustašku bilježnicu pomnjivo i marljivo bilježe svi stari i novi grijesi. Napose se bilježe grijesi, koje bi netko htio počinjati pod ustaškim imenom, ili pod zaštitom ustaške odore ili ustaškoga oružja. Jer taj čini stostruko veći zločin nego oni, koji su počinjali grijehe prije 10. travnja 1941., taj će i mnogo više odgovarati za te svoje grijehe. Odgovarati će stoga, što je mnogo puta bio upozoren, što je više puta dobio točne upute i naloge, što mu je već toliko put bila predočena jedna po jedna točka ustaških načela. Odgovarat će tim više, što zna, da se ustaše nisu nikada šalili, a napose da se nije šalio nikada najveći ustaša, Poglavnik.

Ustaška Hrvatska ne će trpljeti kriomčara, ne će trpjeti umišljenih veličina, slavohljeplja, ne će trpjeti zgrtanja novca i imetka, ne će trpjeti špekulacija. O svakom onom, koji ovo ratno doba iskorišćuje za obogaćivanje, ustaše vode računa i jednoga dana, koji možda nije daleko, svaki će takav pred ustaškim narodnim sudom položiti račun. Pitat će se svakoga: kada si započeo posao ili nastupio dužnost, koliko si mogao imati dohodaka, koliko si mogao uštediti ili priraditi, zašto i kako si priradio ili uštedio ono, što redovitim i poštenim putem nisi mogao!

Ustaška Hrvatska ne će trpiti ni onih, koji misle da se neprestano moraju gledati u ogledalo, o kojima bi svi morali voditi računa, o kojima bi se neprestano morala pisati i čije slike bi svatko morao barem šest put u nedjelju dana viditi u novinama.

Ustaška Hrvatska ne će trpjeti ni onih nećudorednih tipova, koji bi se možda htjeli u uredima obkoliti sa četama mladih i zgodnih tipkačica, koji bi možda htjeli nekoliko puta na dan pobjeći iz ureda i obilaziti gostionice. Napose ne će trpjeti onih, kojima bi došla želja bančiti i lumpariti po noćnim zabavištima, lupati čaše, napijati zdravice, grliti konobarice i rasipavati novac. I takve će se u najskorije vrijeme pitati za račun. Znamo ih sve u Zagrebu i pokrajini, i jao njima kad ih ustaška ruka konačno ugrabi! Sudit će im oni, koji dani noć rade, koji već mjesecima borave u bojnim redovima, sudit će im sam narod, koji u vrijeme kad oni pokušavaju bančiti i lumpariti, dragovoljno podnosi sve žrtve koje nosi ratno doba, svijestan da su te žrtve i te kako potrebne u konačnoj borbi proti neprijatelju Hrvatske i čovječanstva.

Ustaška Hrvatska napose ne će trpiti onih, koji bi se možda htjeli sakriti pod ustašku odoru, da se lakše uzmognu svijetu pokazati, svoje bližnje zastrašivati, kriomčariti, koji bi se htjeli igrati vlasti i ništa raditi, koji bi htjeli voditi svoju politiku i oko sebe okupljati stanovite klike, koji bi se na državni račun i u ime ustaškoga imena vozikali samovozima, te koji misle, da su neka povlaštena čeljad, koja smije sve činiti, jer se nalaze na nekom položaju ili jer ima negdje kakvog kuma, strica ili ujca. Odzvonit će im jednoga dana svima takvima!

U teškim danima ustaške oslobodilačke borbe trpio je cijeli narod. Trpili su najviše ustaše, što znači mali ljudi, jer samo takvih se je našlo u redovima boraca dobrovoljaca. Danas, kad se još uvijek unutar i izvan granica naše države bije boj proti tuđinskih zavojevača, proti boljševičko-židovskoj nemani, opet su ustaše, opet mali ljudi, koji se bore i koji trpe. Opet je cijeli narod, koji se dragovoljno odriče mnogo toga. Ali opet nalazimo i onaj mali broj trutova, neradica, izrabljivača, slavosrba i nastaša, koji bi htjeli dobro živjeti i uz to prigovarati onima što rade i koji se bore.

Jednom za uvijek neka ti malobrojni laktaši znadu, da ustaštvo nije nikakav vjetar, koji bi prohujao. Ustaštvo će ostati trajno i ono će vječno visiti nad njihovim glavama, bditi nad njihovim spletkama i bditi nad njihovim zločinačkim radom. Uzalud se tješe da »to ne će dugo trajati«, pa da će oni opet, kao što su i prije, zadrti svoje pandže u hrvatsko narodno meso. Ustaše ginu ,ali ustaša ima sve više. Iz dana u dan njihov je broj sve veći. Ustaša je danas svaki Hrvat, koji ima veze s hrvatskom zemljom, a to znači, da će onih par postotaka zlikovaca cijeli narod ustaški i otvoreno iskorjeniti. Poslije židova bit će uklonjen i židovski duh.

Još jedno: neka se ne tješe činjenicom da su »neophodno potrebni«. Neka se ne tješe ni time, što im se JOŠ ništa nije dogodilo. Rečeno je, da se u ustašku bilježnicu marljivo bilježi. Mnogi nisu vjerovali da će Poglavnik i ustaše izvršiti ono što su u prošlosti izvršili, pa možda misle da i u buduće ne će Hrvatsku očistiti od laktaša i pljačkaša. Opet će se prevariti!

Doći će vrijeme za sve i svakoga. Tko je radio, tko radi, tko se je borio i tko se bori, koji živi po ustaškim načelima, taj će i dalje živjeti u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, taj će imati i kruha i ruha. Oni pak, koji takvi nisu bili, u najskorije će vrijeme polagati račun.

Ustaška će Hrvatska s njima nemilosrdno obračunati!

M. BZIK

U nekoliko

Kažu da je posao noćobdije naporan. Ne spavaš, vele, ne lješkaraš u toplom krevetu i šta ti ja znam.

To je možda nekada bilo, ali danas se i to promijenilo. Odeš u bar ili u neku drugu vražju rupu i prebdiješ noć pa . . . ispiješ i flašu ruma . . . i tako dalje.

Ukratko si noćobdija i to — suvremen — zar ne dužnostniče?

A što si onda preko dana?

*

Tužili su se neko vrijeme da nije bilo »mlijeka«. U redu. Krepala je krava muzara (ona, kako je zvaše — Jugoslavija).

Koga ćete danas musti gospodo slavosrbi?

*

Židova doduše kod nas više nema, ali se pojavila neka nova židovska sekta i to među našim krštenim dušama — tako bi barem čovjek zaključio gledajući naše moguće i nemoguće politikante.

*

Ti si veliš komunista (naši će potomci tu riječ zamijeniti s riječju budala) i onako, ti si vele crven.

Kako se to bidne komunista!

Lijepo! Ruke u džepove, fućkaš . . . internacionalu i jedeš ričet, klasnu borbu i diktaturu proletarijata, bježiš od posla i vičeš na besposlenost i čekaš Rusiju.

Lijepa je to stvarca, a što će biti onda, kad više ne bude Rusije?

Propast ćeš, kao Staljin u Rusiji!

*

Inače ljudi su prilično pametni. Sve ima svoje ime i svoj pojam. Umočiš li recimo prst u toplu vodu, onda se opečeš, to je toplota, doguraš se do nekog položaja — to je opet laktaštvo. Sve ima svoju oznaku.

Dobiješ recimo neki spis na rješavanje (onako sa neugodnim sadržajem), a ti njega — »ad acta«, toliko da ne bi došao na opasno mjesto.

Ali »ad acta« možeš doći i ti dužnostniče! Memento mori!

*

Čovjek si najednom počne utvarati da je recimo Napoleon Bonaparte ili Marija Terezija, onda ljudi počnu klimati glavama: poludio je.

Zatim slijedi ostala »procedura«. Nakon kimanja glavom, zovu stanovito mjesto, nabave kola i košulju i čovjek je u ludnici. Poludio je kažu

T J E D N I P R E G L E D

U domovini

25. travnja proslavljen je dan hrvatskih sveučilištaraca, koji će se odsada slaviti svake godine kao priznanje ustaškog rada hrvatskih sveučilištaraca i uspomena onoga dana, kad je Poglavnik prvi puta nakon povratka u domovinu govorio sveučilištarcima. Ove godine prvi puta prosiavljen je taj dan velikom priredbom na hrvatskom sveučilištu, a zatim su ustaše sveučilištarci obavili mimohod pred Poglavnikom, koji im je održao značajan govor, kojeg donosimo na drugom mjestu. To je ujedno bilo največe priznanje radu ustaša-sveučilištaraca.

Prigodom proslave Führerovog rođendana priređena je u Radničkoj komori u Zagrebu svečana priredba kao dokaz uske hrvatsko-njemačke suradnje u ratu i novoeuropske suradnje. Na tu je priredbu došao i Poglavnik istaknuvši na taj način vezu, koja veže dva naroda u jednom ratu i jednoj revoluciji. Isto je tako Poglavnik poslao Führeru pozdravnu brzojavku, na koju mu je on odgovorio slijedeće:

»Vašoj Preuzvišenosti najiskrenije zahvaljujem na dobrim željama izraženim mi prigodom današnjega moga rođendana. Ujedno se sjećam sa zahvalnošću učestvovanja savezničkog hrvatskog naroda u borbi protiv boljševizma, te tomu pridružujem svoje najbolje želje za izgradnju Hrvatske.«

Poglavnik je ovih dana pregledao gradnju džamije u Zagrebu gdje se zadržao u razgovoru s radnicima, a zatim je razgledao razne urede.

Poglavnik je primio izaslanstvo iz Kleduše i okoline u kojem su bili zastupani brojni seljaci i katolici i muslimani. S njima se Poglavnik zadržao u duljem razgovoru zanimajući se za njihov rad i za njihove potrebe.

Poglavnik je primio predstavnice ženske ustaške mladeži iz Siska, Vinkovaca i Županje koje su zastupale sve staleže i građanski i radnički i seljački. Tom prilikom Poglavnik je održao govor predstavnicama Ustaške Mladeži u kojem im je rekao i slijedeće:

Sestre! Neizmjerno me veseli što Vas vidim i seljakinje i radnice i kćeri građanskog stališa, što Vas vidim zajedno složnim silama, ujedinjenim snagama na radu, na radu za hrvatski narod i za Nezavisnu Državu Hrvatsku. Ne može živjeti narod podijeljen na razrede, ne može postojati država u kojoj svaki stališ sam za sebe, na svoju ruku radi, a napose, gdje rade jedni protiv drugih. Sigurno je, da je u prošlosti mnogih naroda narod stradao, gubio svoju slobodu radi unutarnje nesloge. Sigurno je, da je i hrvatski narod kroz vijekove bio žrtvom, gubio svoju slobodu, trpio ugrožavanje svoje obstojnosti radi toga, jer nije bio složan.

Ustaški pokret je onaj, koji danas ujedinjuje sav hrvatski narod bez razlike i na vjeru i na stališ, bez razlike na imovinu, bez razlike na naobrazbu, jer ne bira svoje članstvo niti po razredima, niti po vjeri, niti po gospodstvu, nego ih bira po srcu, bira ih po odlučnosti ,spremnosti, da se za hrvatski narod žrtvuju, da se za hrvatski narod bore i rade.

27. travnja ove godine Poglavnik je prisustvovao otvorenju redarstvene škole, koja je otvorena u Zagrebu, da odgoji čuvare reda, koji po prvi puta u našoj povijesti ne će biti tlačitelji, već čuvari naše slobode.

U svijetu

U nedjelju 26. travnja održao je Hitler svoj veliki govor pred Reichstagom u kom je odlučno najavio sudbonosni rasplet događaja i pobjedu novoeuropskih revolucija. Veliki je Führerov govor snažno odjeknuo po čitavom svijetu u znaku iščekivanja sudbonosne proljetne ofenzive, on je dokaz da njemački narod i svi njegovi saveznici predstavljaju jedinstvenu i snažnu frontu pobjede. Führerov govor odjeknuo je kao navještenje novih borbi i novih pobjeda.

U Francuskoj je sastavio novu vladu Pier Laval, poznati vođa desničarske politike. Nova vlada znači sve veće približavanjem Njemačkoj po čijoj će suradnji biti ostvarena europska ravnoteža i ishodište važnih ratnih pothvata. Tim približavanjem Njemačkoj Francuska postepeno postaje sve uže povezana s blokom nacionalističke Europe i osovinskim velevlastima.

S ratišta

Na istočnom ratištu vrijeme se znatno promijenilo i započele su prve življe djelatnosti kao predznak skore proljetne ofenzive. Njemačke čete pripravljaju se za proljetne pokrete, koji će naskoro započeti.

U Kareliji su finske čete u desetdnevnim borbama na bojištu odbile 150 neprijateljskih navala u kojima su boljševici izgubili osim brojnih zarobljenih i ranjenih preko 14.000 mrtvih.

U zračnim borbama na istočnom bojištu njemački su zrakoplovi izvojštili velike pobjede i boljševici su pretrpjeli teške gubitke. Osim većih izvidjanja i lovačkih napadaja sudjelovali su u pothvatima i njemački bombarderi, koji su teško bombardirali pozadinu boljševičkog bojišta, ceste i ostala postrojenja, a najteže je bombardiran Lenjingrad.

Na istočnom bojištu boljševici su u dva dana izgubili 52 zrakoplova, dok su Englezi u istom razmaku izgubili 87 zrakoplova.

Usprkos svih opomena englesko je zrakoplovstvo češće bombardiralo mirne njemačke građane pogađajući time potpuno nevojničke ciljeve i od tih napadaja najviše je stradalo građansko pučanstvo. Budući da su se usprkos svim opomenama ti napadaji nastavljali, poduzelo je njemačko zrakoplovstvo slične protunapadaje kao odmazdu. Tako su teško bombardirani engleski gradovi Norvich i York.

Neznatne engleske snage pokušale su se iskrcati kriomice na obalama zaposjednutog područja, ali su ti napadaji uništeni u prvim zametcima. Time je najbolje dokazano da obala od Narvika do Pirineja predstavlja neprobojni bedem na obalama Atlantika.

U ovo posljednje vrijeme osobito su pojačani žestoki napadaji na Maltu, gdje su izazvana brojna razaranja i ogromni požari. Osim Malte teško su bombardirana neprijateljska utvrđenja u Cineraici zatim Tobruk i Aleksandrija.

Anglosasi su u posljednje vrijeme izgubili ogroman broj trgovačkih i ratnih brodova. Tako je u posljednjih 15 dana potopljeno 88 anglosaskih trgovačkih brodova s ukupno 550.000 tona. Ovaj ogroman gubitak mornarice pogađa neprijatelja u najosjetljivije mjesto njegovog ratnog stroja i u Engleskoj i Americi osjeća se sve veća bojazan zbog djelatnosti njemačkih podmornica. Raspoloženje u tim zemljama je sve tmurnije i jedan londonski list već otvoreno piše: Kucnuo je čas, kad britanski narod mora plaćati za svoje grijehe i grijehe svojih otaca.

Osobito teške gubitke u tonaži pretrpjela je u posljednje vrijeme Amerika. Tako je blizu američke obale potopljeno 95 tisuća bruto tona. Isto je tako potopljen jedan američki krstaš.

Položaj na velikom i srednjem istoku postaje za Anglosase sve bezizgledniji. Japanci se sve više približuju Indiji, koja traži svoju slobodu i nezavisnost. Englezi su pokušali da u zadnji čas nagovore Indijce na borbu ali bez uspjeha. Indija traži svoju slobodu i nezavisnost.

Kineske čete, koje se bore u borbi na engleskoj strani poslane od Čang-Kaj-Šeka potučene su od japanskih snaga od kojih je jedan dio zarobljen, a drugi prisiljen da uzmakne.

I Z U S T A Š K I H R E D O V A

IZ GRAČACA

Iako su za pripreme proslave 10. travnja prilike u Gračacu bile teške zbog otešćanog prometa i veze sa Zagrebom, ipak je građanstvo s punim shvaćanjem hrvatstva proslavilo godišnjicu uspostave Nezavisne Države Hrvatske. Uoči same proslave zvonila su u predvečerje zvona prema starom običaju u gračačkoj krajini, kao i na sam dan 10. travnja u jutro. Svetoj misi zahvalnici prisustvalo je mnogobrojno građanstvo i predstavnici vlasti s činovništvom, a pred crkvom je bio postrojen odred talijanskih crnih košulja. Samoj svetoj misi prisustvovao je i zapovjednik mjesta talijanske vojske u Gračacu, koji je poslije svete mise na svečanom domjenku u kratkom govoru čestitao predstavnicima vlasti proslavu godišnjice nezavisnosti hrvatskog naroda.

Samu proslavu naročito je uzveličala sa svojim nastupom željezničarska kolonija u Gračacu, a Hrvati jedne i druge vjere tog su danaa izvjesili zastave.

IZ BOSANSKE DUBICE

Nedavno je došao u Bos. Dubicu nas stožernik Velike župe Livac Zapolje g. nadporučnik Poglavnikove tjelesne bojne Ivan Šuto. Iako je njegov dolazak bio iznenadan ipak se je mnoštvo svijeta sakupilo na ulazu u grad Bos. Dubicu na samom mostu. Točno u 11 sati stigao je g. stožernik u pratnji ustaškog logornika logora Bos. Dubice g. Petra Mažar kao i svoga pobočnika Ivana Jakopčevića.

Na samome mostu bila je u nastupu pripremna bojna, koja mu je dala počast, te mu je na prijavak izišao izobrazitelj pripremne bojne Mile Kukavina. Prisutna je bila također i 17. ustaška satnija.

Na čelu povorke s kotarskim predstojnikom g. Ivanom Vukovićem i načelnikom općine Muharemom Šerićem g. stožernik krenuo je sa svojom pratnjom u grad, te je povorka došla do hotela »Štefičić«, gdje je kotarski predstojnik održao pozdravni govor i zaželio dobrodošlicu g. stožerniku.

Nakon završenog pozdravnog govora pristupilo se je polaganju prisege, jer je toga dana Ustaška pripremna bojna trebala položiti prisegu.

Prije polaganja prisege g. stožernik je obrazložio svim ćarkarima značenje dana polaganja prisege, dužnosti koje ih vežu i pravila kojih se moraju svi držati. Odmah poslije toga pristupilo se je polaganju prisege gdje su svi ćarkari položili prisegu Poglavniku i Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

Točno u 12 sati završena je prisega i g. stožernik sa svojom pratnjom krenuo je u ustaški logor gdje se je pristupilo popunjenju ustaških dužnostnika te su imenovani za ustaškog logornika ustaša Petar Mažar, a za pobočnike Sulajman Ćoralić, Osman Pezić, Tajib Mujičić i Stjepan Dunder, a u taboru za tabornika Muharem Šerić, načelnik općine, Idriz Caušević, Hilmija Subašić i Petar Jurković. Isti, nakon što su imenovani, izvršili su prisegu pred g. stožernikom.

Poslije toga priređen je zajednički ručak u čast g. stožernika kome je prisustvovalo oko 50 najuglednijih građana i predstavnika vlasti.

Točno u 4 sata napustio je mjesto Bos. Dubicu g. stožernik i odputovao u pravcu Nove Gradiške.

IZ PAKRACA

Dana 17. ožujka 1942. bio je u Pakracu stožernik ustaškog stožera Velike župe Livac-Zapolje g. Ivan Šuto, nadporučnik Poglavnikove tjelesne bojne. Tom prigodom održao je sastanak sa svim mjestnim predstavnicima državnih, privatnih ustanova i staleža kao i sa uglednim građanima Hrvatima. Za nove dužnostnike imenovani su slijedeći:

Za logornika g. prof. Josip Fischer, upravitelj Drž. učiteljske škole u Pakracu. Za logorne pobočnike gg. Marijan Pezić upravitelj Drž. voćnog i loznog rasadnika u Pakracu, Juraj Stazić činovnik Tehničkog odjeljka i Vjekoslav Korenić ratar iz Pakraca.

Novoimenovani logornik, tabornik kao i svi pobočnici položili su ustašku prisegu i preuzeli nove dužnosti.

IZ NOVE GRADIŠKE

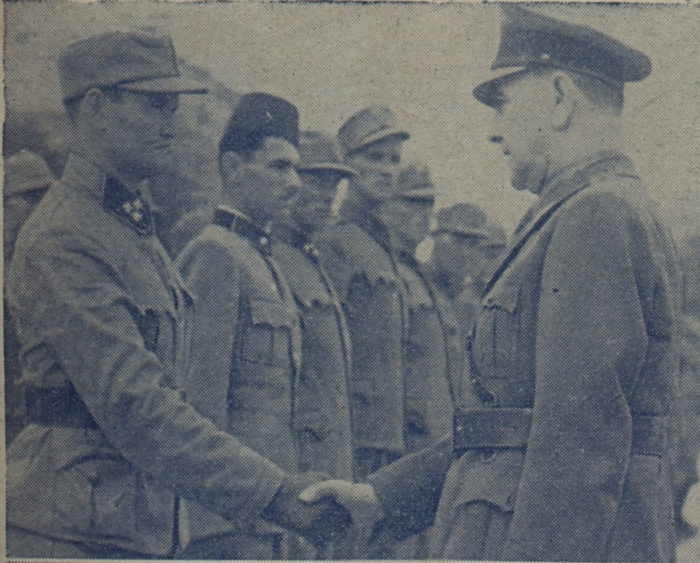
Rano u jutro na prvi dan Uskrsa posjetio je stožernik ustaškog stožera velike župe Livac-Zapolje ustaše koji su ranjeni u borbama sa četničko-komunističkim bandama u Psunju. Stožernik je zaželio ustašama sretan Uskrs, pitao svakog pojedinog za stanje njegovog zdravlja. Poslije podne posjetile su ranjenike također i članice ženske ustaške mladeži i obradovale ranjenike darovima, kolačima i cigaretama. Svi su ranjeni ustaše bili vrlo obradovani ovim posjetom.

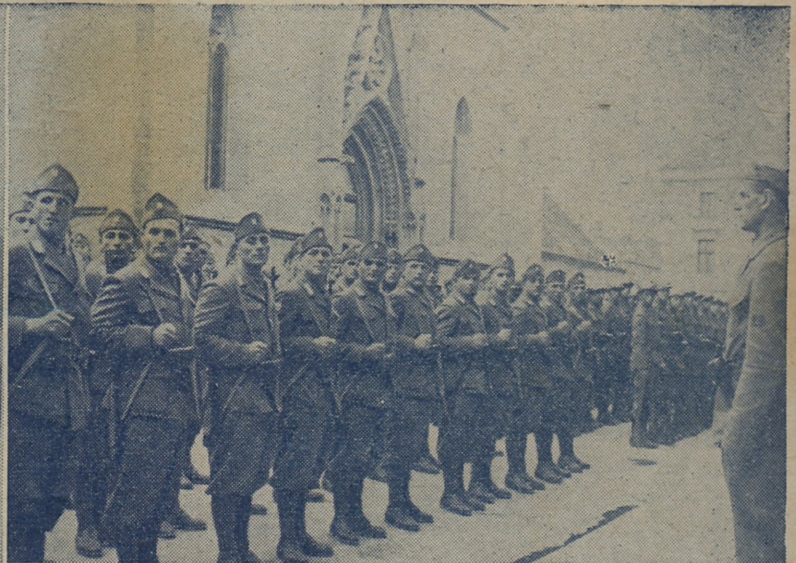
IZ BOSANSKE GRADIŠKE

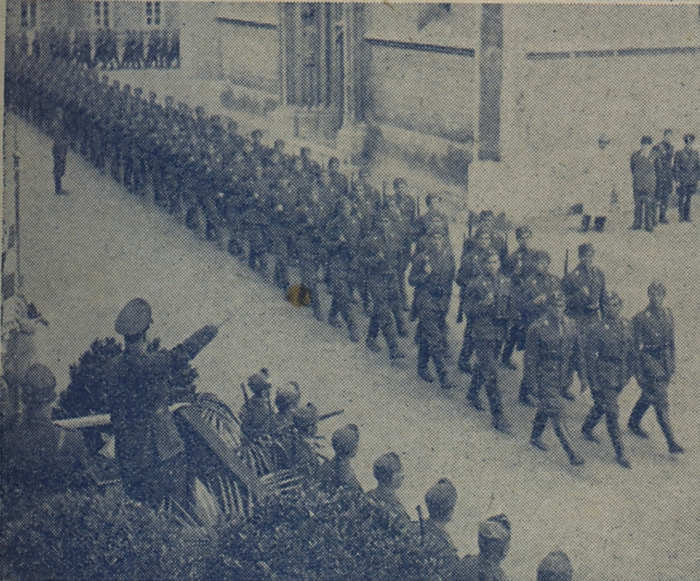
Stožernik ustaškog stožera velike župe Livac-Zapolje ustaški nadporučnik g. Ivo Šuto marljivo obilazi povjereno mu područje u svrhu što boljeg organiziranja Ustaškog pokreta. U četvrtak dne 2. o. mj. posjetio je stožernik ustaški logor Bos. Gradiška, gdje je održao sastanak sa svim uglednijim Hrvatima iz mjesta iz svih slojeva građanstva. Sastanak je održan u velikoj dvorani kotarske oblasti, koja je bila dupkom puna, a otvorio ga je logornik sveučilištarac Zvonimir Sukić. Stožernik je održao lijep govor, u kojem je iznio smjernice u budućem radu i pozvao sve čestite Hrvate da pristupe u Ustaški pokret, da svi zajedničkim silama poradimo na izgradnji naše mlade države. Za logor Bos. Gradiška nisu još imenovani svi ustaški dužnostnici, pa je stožernik razložio prisutnima zadatak i dužnosti pojedinih ustaških dužnostnika te kakovi Hrvati dolaze u obzir za pojedine dužnosti. Nakon toga se je stožernik propitao za pojedine ljude koji dolaze u obzir za imenovanje za ustaške dužnostnike logora Bos. Gradiška. Prisutni su pažljivo saslušali govor stožernika g. Ivana Šute i pokazali veliko zanimanje za Ustaški pokret. Potom se je stožerniak porazgovorio sa prisutnima o svim važnijim pitanjima mjesta i okolice Bos. Gradiške.

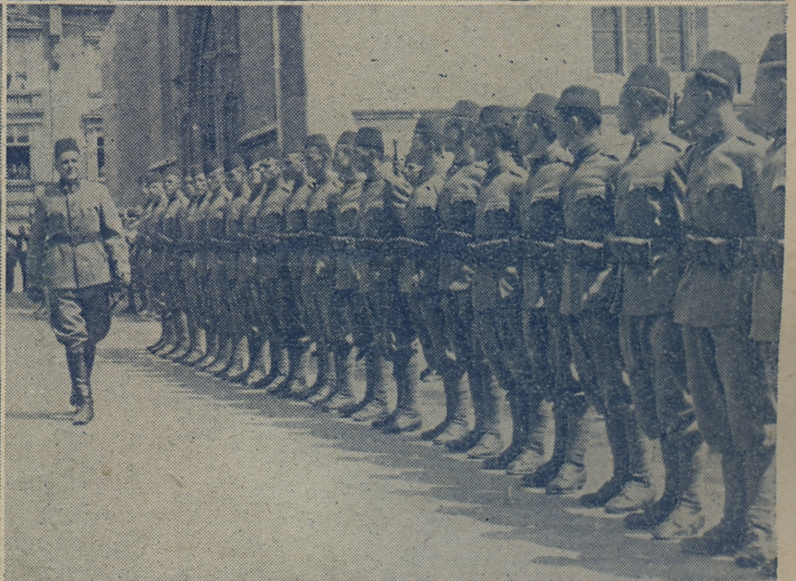
»Ustaša« vijesnik hrvatskog ustaškog oslobodilačkog pokreta. Izdaje Glavni Ustaški Stan. Ravnatelj: Mijo Bzik, poglavni pobočnik. Urednik: Stanislav Polonijo, Berislavićeva ul. 10. — Uredništvo i uprava: Berislavićeva ulica 10. Brzoglasi: Uredništvo: 79-00; Uprava: 64-06. — Čekovni račun br. 30.499. — Izlazi tjedno. — Pojedini broj stoji 2.— Kune. — Pretplata: mjesečno 8.— Kuna, četvrtgodišnje 24.— Kune, polugodišnje 48.— Kune, godišnje 96.— Kuna. — Tisak Tiskare ustaškog pokreta, Berislavićeva ulica 10. — Za tiskaru odgovara: Viktor Smokvina, Zagreb, Medovićeva ul. 2.

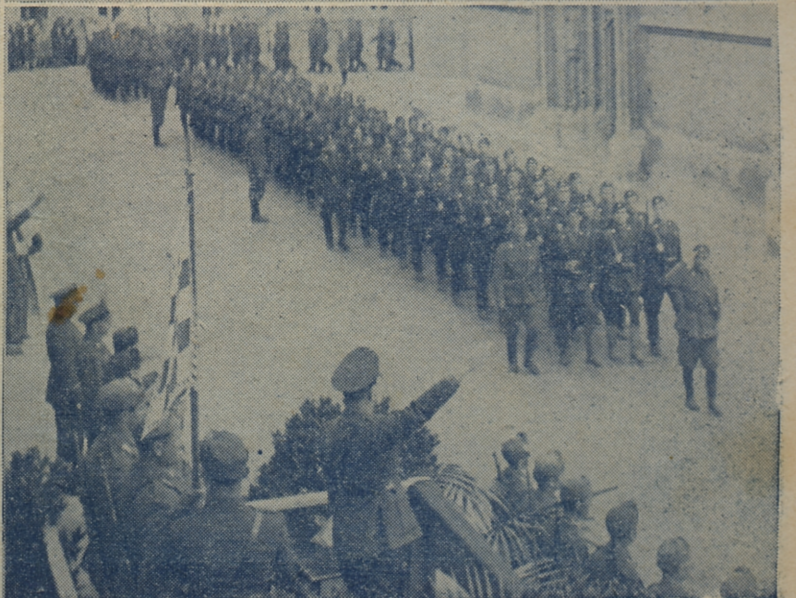

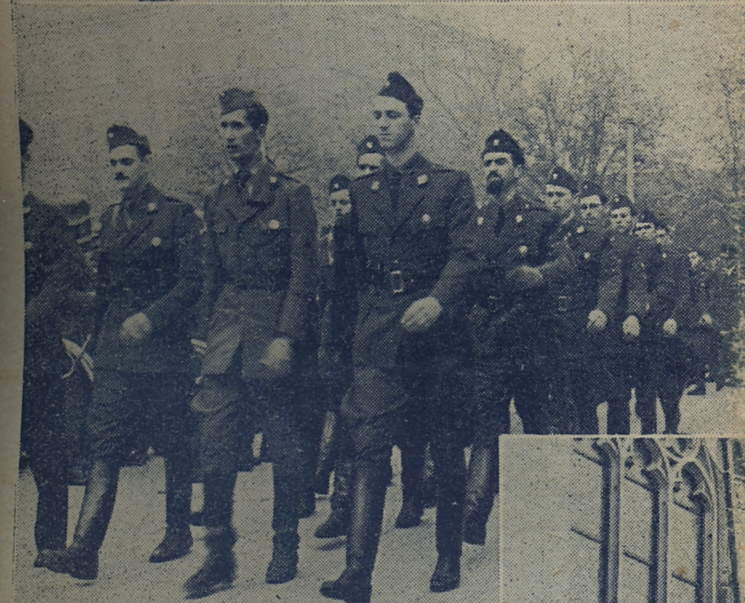

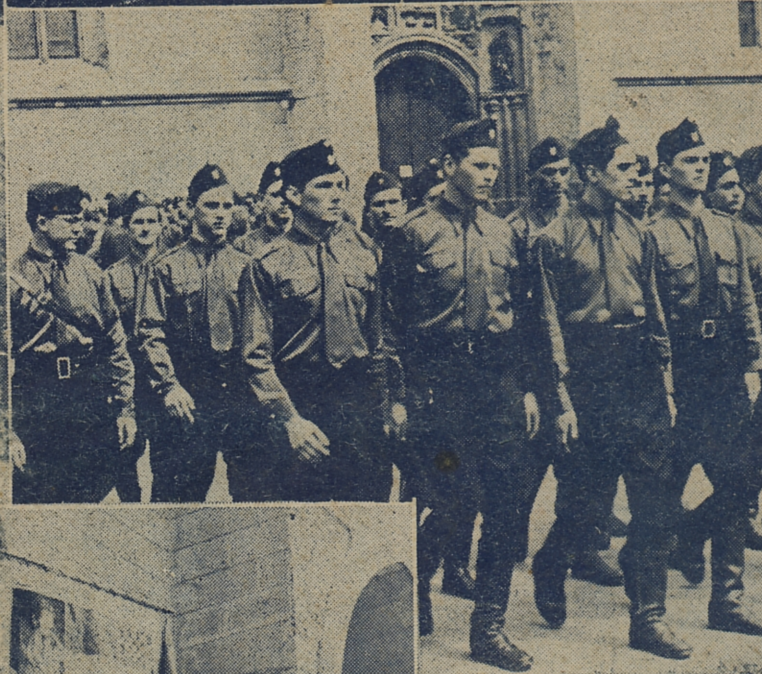

IZ DANA U DAN JAČA ORUŽANA SNAGA MLADE HRVATSKE DRŽAVE

USTAŠE-SVEUČILIŠTARCI NA SVEČANOM MIMOHODU PRED POGLAVNIKOM
NA DAN SVEUČILIŠTARACA

(Foto: Rajterić)